

[Finansministeren.]

sidste år, at vi, der er velbjærgede, som selv kan betale vore børns studier, og som har dem boende hjemme, skal se, at disse unge, der sidder i gode kår og i gode hjem, skal have 200 kr. tilsendt fra skattevæsenet? Det er dog vel nok således, at også mange i socialdemokratiet har studset over, at det skulle være meningen med persontilskuddet. Vi er i hvert fald kommet til den konklusion, at det, vi talte om i fjor, at komme bort fra persontilskuddene, var en rigtigere tanke, og jeg ved også, at dette ikke er bare en tanke, som den næstbedste finansminister har, men at det er en tanke, som også den bedste finansminister havde, for i hr. Grünbaums forslag til udskrivningslov, som jeg har fået den ære at genfremsætte her i det høje ting, står der i en bemærkning til § 25:

„Det er i forbindelse med overgangen til kildeskat tanken at søge gennemført en afvikling af persontilskuddene, mod at der på anden måde skaffes kompensation for merværdiafgiften til de persongrupper, der hidtil har fået persontilskud. Der vil derfor senere blive fremsat lovforslag om visse forhøjelser af de sociale ydelser, bl. a. til folke- og invalidepensionisterne.“

Se, dette er en tankegang, som vi er enige om: at vi skal bort fra persontilskuddene over til forhøjelse af folke-, invalide- og enkepensionen. Ville det nu ikke være forkert, om regeringen så sagde: nu forhøjer vi i første omgang persontilskuddene? Ville overgangen til det andet så ikke blive værre? Er det derfor ikke en rigtigere metode, at vi siger: lad os gøre disse ting, som vi er enige om: folke-, invalide- og enkepensionerne forhøjer vi, så de pågældende får kompensation for momsen, og så forhøjer vi bidragene til ungdommens uddannelsesfond, således at de unge, der kommer fra de mindstbemidlede hjem, som har de dårlige vilkår, og ikke vore børn får en støtte. Vi regnede ud, at skulle ungdommens uddannelsesfond have en kompensation, svarende til en 2½ pct.s momsforhøjelse, skulle den

være på omkring 5 mill. kr.; vi stiller forslag om, at den bliver på 20 mill. kr., altså 4 gange så meget, fordi vi netop vil tilgodese de persongrupper, som hr. Erling Dinesen omtalte. Fordelingen af de 20 mill. kr. bliver den, at de 8 mill. kr. skal gå til læringe, gymnasiaster og elever i folkeskolens 8., 9. og 10. klasser, og de 12 mill. kr. skal gå til de unge, der studerer ved de højere læreanstalter, altså en anden fordeling end den normale for midler til ungdommens uddannelsesfond — netop for at tilgodese det synspunkt, som hr. Erling Dinesen har fremført. I ungdommens uddannelsesfond har vi jo apparatet, institutionen, der er i stand til at se, hvem der er mindstbemidlet, hvem der har hårdest brug for pengene, og hvem der ikke har brug for dem.

Spørgsmålet om besparelser får vi vel nok lejlighed til at drøfte i næste uge. Jeg anerkender ikke den betragtning, at en tilbageholdenhed med udvidelsen af statens udgifter skulle føre til arbejdsløshed, når målet er at skaffe plads til en produktionsfremmende, en erhvervsfremmende politik, der kan gøre, at vi kan udnytte eksportmulighederne, der kan gøre, at vi kan skaffe flere beskæftiget i de produktive erhverv.

Jeg beklager naturligvis, at socialdemokratiet ikke vil medvirke til denne lovgivning, men jeg havde ingen grund til at forvente, at man ville det, og derfor er vi ikke skuffede over det. Men jeg tror, at hr. J. O. Krag sagde noget, som mange, mange mennesker i dag begynder at forstå, efter at vi nu har diskuteret disse problemer siden devalueringen den 18. november, igennem en lang valgkampagne og nu frem til denne dag, nemlig, at „af megen tale kommer let fortrydelse“. Jeg tror, det tidspunkt nu er inde, hvor der bliver vedtaget nogle love, der kan have en virkning på hele den økonomiske situation, og vi ikke kun snakker om, hvad vi skal gøre.

Økonomiministeren (*Nyboe Andersen*): Det er kun nogle korte bemærkninger i anledning af, at hr. J. O. Krag efterlyste